

* کافران که نمی‌گذارند مردم در مسیر خواست خداوند راه بیمایند و با وجود این که راه راست را شناخته‌اند اما به مخالفت با پیامبر خدا پرداختند نمی‌توانند ضرری به خداوند برسانند. خداوند تیجه کارهای آن‌ها را نابود می‌کند. (آیه ۳۲)

* وقتی نسبت به کفار برتری دارد هیچ سستی به خرج ندهید و با کافرانی که از در ناسازگاری با شما در امده‌اند از در صلح در نیاید. قدرت خداوند همراه شماست و نخواهد گذاشت چیزی از ارزش و تیجه کارهایتان کاسته شود. (آیه ۳۵)

ختم کلام

این سوره فرستی فراهم می‌کند تا انسان خود را به سنجشی دوباره بگذرد و در برابر حقیقت، موقعیت خود را بیابد یا معین کند به کدام نزدیکتر و از کدام دورتر است. این دسته‌ها که در نگاه اولیه عبارت‌اند از مومنان، کفار و منافقان، می‌توانند عنوانی باشند برای هر کدام ما در هر لحظه از زندگی مان و در هر مقطعی از فراز و نشیب‌های معنوی. جدا از مصادیقی که بر اساس اقرار زبانی برای مومنان، منافقان و کفار می‌شناسیم و البته در جای خود درست است در نگرشی اصولی تر باید مرز ایمان کفر و نفاق را در قلب تک‌تک افراود و در لحظه‌لحظه زندگی‌ها جست‌جو کرد. کفر یعنی چشم‌بوشی و نادیده گرفتن حقیقتی که حق بودن آن را فهمیده‌ایم و این حالت هولوناک ممکن است در هر لحظه از زندگی یک مومن هم رخ دهد. نفاق یعنی یکی نسودن ادعاهایا با حالت‌های درونی. منافق در برابر دستورات دینی خصوصاً آن‌جا که با منافع مادی اش هم‌خوانی ندارد بسی می‌ل است چنان که در سوره محمد از گروهی سخن به میان آمده است که خود را همراه پیامبر صلی الله علیه و آله، می‌دانستند اما وقتی پای اتفاق و گذشتند از اموالشان به میان می‌آمد با وجود اصرار پیامبر از این کار خودداری می‌کردند. قرآن دلیل این بخل را شناخت نادرست می‌داند و تذکر می‌دهد که دنیا بازیچه‌ای بیش نیست و اتفاق به نفع شما و باعث رشد تان خواهد بود (آیه ۳۶) تا ۳۸). اشاره قرآن به ریشه‌های نفاق کمکمان می‌کند از بیش، خود را برای رویارویی با معرکه‌های امتحان آماده کنیم.

این موضوع و بیان مرزیندی‌های دانست که لازم است درباره آن انجام شود. سوره محمد دری مشخص کردن صوفوف مومنان از کفار و منافقان، تقویت پایه‌های ایمانی و تشویق مومنان برای مبارزه و ثبتیت موقعيت اسلام است.

پیام گزیده‌ها

* خداوند نخواهد گذاشت کارهای کافران که مانع خروج شدن توانایی‌ها و دارایی‌های مردم در راه خدا می‌شود، به سرانجام برسد. (آیه ۱)

* خداوند گناهان مومنان را که اهل کار نیکاند و به حقایقی که از سوی خدا بر محمد نازل شده ایمان دارند نادیده می‌کند. (آیه ۲)

* ای کسانی که ایمان آورده‌اید، اگر در عزم و اراده خود احساس سستی می‌کنید و به باری شدن از سوی خدا می‌اندیشید به تلاش در مسیر اهداف او (بیاری رساندن به خداوند) رو بیاورید. (آیه ۷)

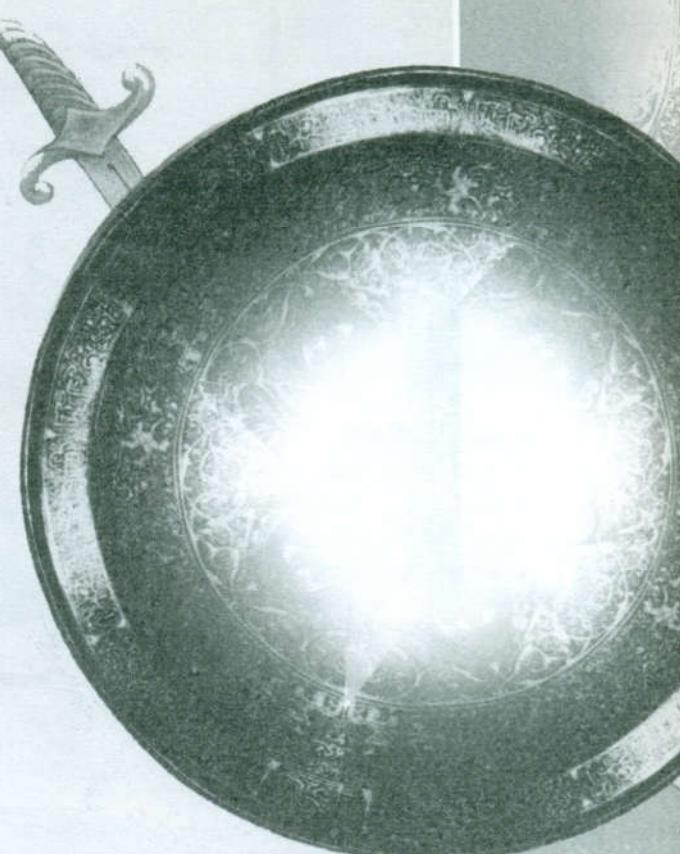
* آیا درباره اقوام و ملت‌هایی که قبل از شما زندگی می‌کردند پرس‌وجو کرده‌اید؟ می‌دانید آن‌ها به خاطر چشم‌بوشی از حقایق چگونه به دلت و نابودی کشیده شدند؟ سرنوشت همه کسانی که این تجربه را تکرار کنند همین است. (آیه ۱۰)

* چه سرنوشتی در انتظار کافران است؟ واقعه‌ای ناگهانی که هر لحظه به آن نزدیکتر می‌شوند و وقتی فرا برسد آیا گمان می‌کنند فرستی برای اندرزداین و پند گرفتن باقی می‌ماند؟ هرگز! (آیه ۱۸)

* برای فهمیدن حقیقت به قرآن رو نمی‌آورند زیرا دل‌هایشان اسیر وابستگی‌هاست. (آیه ۲۴)

* خداوند مسیر درست را نشان می‌دهد اما کسانی که آن را دیدند اگر راهشان را به سمت دیگری کج گذشتند دچار توهی می‌شوند که شیطان براشان تدارک دیده است. به این صورت که فریفته چیزهایی می‌شوند که واقعاً ارزشش را ندارد و ارزوهایی در دل می‌پرورانند که فرست رسیدنشان تضمین نشده است. (آیه ۲۵)

* مطمئن باشید همه شمایی که ادعای ایمان دارید امتحان می‌شود تا اهل جهاد و اهل صبر و تحمل از بقیه جدا شوند و آگاهی‌هایتان مورد سنجش قرار بگیرد. (آیه ۳۱)

گزارشی از سوره مبارکه محمد

آزمون جهاد

محمدحسین شیخ شعاعی

این ۳۸ آیه مدنی، گفتاری گویا و کوتاه است درباره کفار، مومنان و منافقین؛ روایتی سریع از آنچه در دلشان و در بینشان می‌گذرد. گزارشی از حداقل‌هایی که لازم است درباره آن‌ها و رابطه بین آن‌ها به یاد داشته باشیم مثل صفات و حالات، اعمال و نتایج دنیوی و آخرتی اعمال، جهاد مومنان با کفار، رفتار با اسیران و عبرت‌آموزی از آن‌چه در گذشته‌ها اتفاق افتاده است. چنان‌که امام صادق علیه السلام فرموده‌اند: هر کس بخواهد حال ما و دشمنان ما را بینگرد سوره محمد را بخواند که آیه‌ای درباره ماست و آیه‌ای درباره آن‌ها!

از این میان، جهاد مهم‌ترین موضوعی است که در این سوره مطرح شده. شاید بتوان کل سوره را به گونه‌ای در خدمت

ورق علی احیانی

